

community

The New Apostolic Church around the world

01/2022/LT

2022-ųjų metų šūkis: **Kartu Kristuje**

Leidyklos skiltis
Kartu Kristuje

Pamaldos
Kaip Dievas klausia apie
tave

Bažnyčios mokymas
Bažnyčia sako „taip“
gyvybei

New Apostolic Church
International

Kartu Kristuje

Mieli tikėjimo broliai ir seserys,

kad ir ką Naujieji metai mums ruošia: tikėjime mes koncentruojamės į Viešpaties dieną!

Mes tvirtai tikime: Kristus ateis, kad paimtų savo nuotaką bendruomenę pas save. Todėl mūsų 2022-ųjų metų šūkis yra: „Kartu Kristuje“.

Šiame „kartu“ matau keturis lygmenis:

- bendrystė su Dievu trijuose asmenyse
- bendrystė pamaldose
- gyvenimas kartu bendrystėje
- gyvųjų ir mirusiųjų bendrystė

Ką tai reiškia: bendrystė su Dievu trijuose asmenyse? Dieviškasis gyvenimas yra gyvenimas bendrystėje. Dievas trijuose asmenyse yra Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios bendrystės Dievas. Ir šis Dievas kviečia žmogų į bendrystę su savimi. Kas savyje gyvena dieviškąjį gyvenimą, tas ilgisi bendrystės su Dievu ir su jo tauta.

Šią bendrystę patiriame būdami bendrystėje pamaldų metu. Pamaldose Jėzus Kristus suteikia mums savo Žodį, malonę, kūną ir kraują. Mes turime bendrystę su tais, kurie siekia to paties tikslo ir eina tuo pačiu keliu.

Gyvenimas kartu bendrystėje ruošia mus Viešpaties sugrįžimui. Nes čia mes augame kartu, kad taptume

Nuotrauka: tarptautinė NAB

nuotaka bendruomene ir išmoktume įveikti tai, kas mus skiria. Gyventi kartu Kristuje reiškia: duoti savo artimajam ir iš jo priimti.

Tai yra mūsų tikslas ir kartu jo siekiame. Būkite tikri: Dievas yra su savaisiais. Ir apaštalai meldžiasi už jus.

Linkiu visiems palaimintų 2022-ųjų metų, kurie mus ves toliau link tikslo – kartu Kristuje.

Su širdingais linkėjimais, Jūsų

Jean-Luc Schneider

Kaip Dievas klausia apie tave

Pirmosios pamaldos, kurias vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider galėjo laikyti už Europos ribų nuo pandemijos pradžios 2020 metų kovo mėnesio, įvyko 2021 metų rugpjūčio 15 dieną Dodomoje (Tanzanija).

Nuotraukos: Huyomimi, Tanzanijos NAB

Pradžios 3,9

*Bet Viešpats Dievas
pašaukė žmogų ir paklausė:
„Kur tu esi?“*

Mieli broliai ir seserys, turiu pasakyti, kad mano širdis kupina džiaugsmo ir dėkingumo. Tai pirmas kartas nuo 2020 metų kovo mėnesio, kai galiu keliauti už Europos ribų. Pirmas kartas, kai galiu vėl patirti pamaldas bažnyčioje, tokiam dideliame rate ir džiaugtis tokiu gausiu choru bei orkestru. Tai didelis džiaugsmas ir didžiulė malonė. Jūs žinote, kad mums teko ir tenka išgyventi sunkius laikus visame pasaulyje. Ir net jei dėl viruso čia, Tanzanijoje, jums kilo mažiau problemų nei kitose šalyse, žinau, kad turite kovoti su daugybe kitų problemų ir poreikių. Ir kiekvieną kartą, kai susiduriame su tokiu sunkiu laikotarpiu bei aplinkybėmis, ta pati dvasia ateina su tuo pačiu klausimu: „Kur yra jūsų Dievas? Kodėl jis nepadeda? Kodėl jis neužkerta tam kelio? Kodėl jis tau nepadėjo ir leido

įvykti šiems baisiems dalykams? Kur tavo Dievas?“ (plg. Psalmynas 42,2). Mes žinome atsakymą: Dievas yra čia!

Dievas Tėvas, Kūrėjas, vis dar veikia. Jis rūpinasi savo kūriniu, aprūpina mus tuo, ko reikia mūsų gyvenimui. Jis yra tas, kuris suteikia mums oro kvėpuoti ir maistą, kurį valgome. Jis suteikia mums viską, ko reikia mūsų kasdieniniam gyvenimui.

Dievas Sūnus yra čia! Jis mirė už mus ant kryžiaus, nužengė pas savo dangiškąjį Tėvą, kad paruoštų mums vietą. Dabar jis yra su savo Tėvu kaip mūsų užtarėjas ir stoja už mus (plg. 1 Jono 2,1).

Dievas Šventoji Dvasia veikia čia. Ji veikia bažnyčioje, suteikia ten mums paguodos, jėgų ir malonę. Ji veikia mūsų širdyse, kad mus lydėtų ir paguostų. Iš tiesų, mes žinome, kad Dievas yra čia ir veikia dėl mūsų.

Bet dabar Dievas ateina pas mus ir užduoda klausimus. Jis sako: „Jūs žinote, kur aš dabar, bet kur esate jūs?“ Žinote istoriją: Adomas ir Ieva padarė didelę nuodėmę ir suprato, kad padarė kažką labai blogo, susigėdo. Taigi, jie pasislėpė; jie nenorėjo, kad Dievas juos matytų. Tačiau Dievas juos pašaukė ir paklausė: „Kur jūs esate?“ Šiuo klausimu Dievas norėjo aiškiai pasakyti: „Aš jūsų neatstumi. Aš pasirūpinsiu jumis ir ateityje. Jūs buvote nepaklusnūs ir dabar turite prisiiimti šio nepaklusnumo pasekmes, tačiau aš vis tiek jus myliu ir trokštu jums padėti.“

O dabar Dievas ateina pas mus ir užduoda mums šį klausimą: „Kur tu esi?“ Tikrai Dievui nereikia atsakymo, kad žinotų, kur esame. Jis viską žino. Jei jis užduoda šį klausimą, reiškia jis trokšta mums padėti. Jis nori padėti mums susivokti, kur esame. Jis nori padėti mums pasitikrinti savo sielos būseną, kad galėtume pakeisti tai, ką reikia keisti.

Galbūt kai kurie jaučiasi kaip Adomas ir Ieva, jie jaučia gėdą, kai susivokia: „O, mes tokie dideli nusidėjėliai.“ Jie mano, kad niekada nepasieks savo tikslo. Mano, kad nėra verti būti Dievo vaikais. Bet tada ateina Dievas ir sako: „Kur tu esi? Nesigėdyk, nebijok! Ateik, aš tavęs neatstumi, trokštu suteikti tau savo malonę. Nebijok, nedvejok, ateik pas mane! Aš tave myliu.“ Tai yra pirmas klausimas: „Kur tu esi? Nebijok! Ateik, aš pasiruošęs tau atleisti.“

Kitas klausimas, kurį Dievas mums užduoda: „Ei, kur tu esi? Staiga nutolai nuo manęs? Pasitikrink savo sielą,

pasitikrink savo širdį! Ar pastebite, kad pamažu tolsti nuo manęs?“ Galbūt esame šiek tiek nusivylę, nes Dievas neišklausė mūsų maldų. Jis neišpildė mūsų norų ir dabar mes pamažu nukrypstame, vis tolstame nuo Dievo. Tada Dievas mums sako: „Ei, kur tu esi? Tu tolsti? Nepamiršk, ką aš dėl tavęs padariau!“ Dievo Sūnus neatėjo į žemę tam, kad darytų stebuklus. Jam nereikėjo mirti ant kryžiaus, kad išgydytų ligonius. Jis atėjo išgelbėti tavo sielą! Jis trokšta išvaduoti tave nuo blogio kartą ir visiems laikams; jo tikslas – įvesti tave į savo karalystę, kur pagaliau būsi išvadotas nuo blogio. Jis klausia: „Ką tu ten veiki? Grįžk, aš trokštu kartą ir visiems laikams išlaisvinti tave nuo blogio ir atvesti į savo šlovę.“

Dabar Dievas ateina pas mus ir užduoda mums klausimą: „Kur tu esi?“

Biblijoje randame nemažai klausimų. Per pranašą Eliją Dievas klausė savo tautos: „Kaip ilgai jūs šlubuosite tarp dviejų pažiūrų? Jeigu Viešpats yra Dievas, sekite paskui jį“ (1 Karalių 18,21). Dievas

mums užduoda tą patį klausimą: „Kodėl tu dvejojai? Jei tiki manimi, jei tiki Jėzumi Kristumi, tai pasitikėk manimi! Jėzus pasakė: „Niekas negali tarnauti dviem šeimininkams“ (Mato 6,24). Reikia rinktis. Ir taip, kartais Dievas turi užduoti šiuos klausimus, nes mes iš tikrųjų šiek tiek dvejojame.

Broliai, seserys, kažkada apsisprendėme, kad norime sekti Kristumi ir atsisakyti blogio, ir turime laikytis šio pasirinkimo. Mes norime išsižadėti nuodėmės ir blogio, eiti Dievo keliu ir paklusti jo įsakymams. Mes norime eiti paklusnumo keliu. Nors nuodėmės kelias gali atrodyti paprastesnis ir trumpesnis, kad pasiektume tai, ko norime. Kartais esame tokioje situacijoje ir Dievas nori mūsų paklausti, kurioje pusėje mes esame. Eik paklusnumo keliu. Žinau – kartoju tai visiškai sąmoningai – kad nuodėmės kelias atrodo paprastesnis ir trumpesnis, kad gautume tai, ko norime. Bet mums turi būti aišku, kad negalime tarnauti dviem šeimininkams. Mūsų Viešpats ir Mokytojas yra Jėzus Kristus ir mes tikrai turime eiti jo keliu.

Kitą kartą Dievas uždavė klausimą pranašui Elijui (plg. 1 Karalių 19, 9-18). Elijas pasislėpė oloje. Dievas priėjo prie jo ir paklausė: „Ką čia veiki, Elijau?“ Elijas atsakė: „Aš degu uolumu Viešpačiui, Galybių Dievui, nes izraeliečiai atmetė tavo Sandorą, nuvertė tavo aukurus ir išžudė tavo pranašus kalaviju. Tik aš vienas likau, ir jie nori man gyvastį atimti“ (1 Karalių 19, 9.10). Tačiau Dievas atsakė atitinkamai: „Ką čia veiki, Elijau? Man reikia tavęs, kad dirbtum man! Grįžk

3876 tikėjimo broliai ir seserys galėjo gyvai dalyvauti pamaldose su vyriausiuoju apaštalu

*Pasitikėkime Dievu
ir sekime juo –
nesuprasdami jo,
bet vien tik iš savo
tikėjimo.*

prie darbo. Atlik savo darbą ir pamatysi, kad aš su tavimi. Aš palaiminsiu tave.“

Mieli broliai ir seserys, tai galioja ne tik tarnystės nešėjams, bet ir mums visiems. Trokštame tarnauti Viešpačiui, bet kartais atrodo, kad mums nesiseka, kad viskas veltui. Norime tarnauti Viešpačiui, bet nematome jokių savo darbo rezultatų. Kartais jaučiamės taip, kad esame vieninteliai, darantys tai, ko visi kiti atsisakė. Tada ir mes susigundome pasiduoti. Šiandien ateina Dievas ir mūsų klausia: „Ei, ką tu čia veiki? Išlįsk iš olos, man tavęs reikia, noriu, kad man tarnautum!“

Galbūt mes taip pat įlendame į olą, nes esame nusivylę kitais žmonėmis, savo broliais ir seserimis. Tada norime

pabūti vieni ir neturėti nieko bendra su šiais žmonėmis. Tada Dievas mus šaukia: „Išlįsk iš olos! Ką tu čia darai? Integruokis į Dievo vaikų bendrystę! Aš esu su tavimi, aš esu su bendruomene, aš esu jų tarpe, ateik į bendruomenę!“

Jėzus taip pat uždavė keletą klausimų. Mokiniai kartu su Viešpačiu buvo valtyje ežere ir kilo didžiulė audra (Lk 8, 22-25). Jūs žinote šią istoriją ir žinote, kad Jėzus miegojo. Jie pradėjo šaukti, nes buvo taip išsigandę, kad manė, jog mirs. Jėzus jų paklausė: „Kurgi jūsų tikėjimas?“ (25 sakiny). Broliai ir seserys, tokį klausimą Viešpats man užduoda gana dažnai. Esame tokioje situacijoje, iš kurios atrodo nėra išeities. Mes nerimaujame ir meldžiamės; bet negauname nei atsakymo, nei paaiškinimo, nei sprendimo. Mes tiesiog negalime suprasti Dievo veiksmų. Tada turime

Pamaldas papuošė choras ir nedidelis styginių orkestras

mums nesako nieko kito, išskyrus: „Tiesiog pasitikėk manimi!“ Mano mieli broliai ir seserys, toks yra mūsų tikėjimas. Mes tikime į visagalį Dievą, meilės Dievą, gailestingumo Dievą; ir net jei visiškai nieko nesuprantame apie tai, kas vyksta, neišsivaizduojame, kas bus ateityje, neišsivaizduojame, kaip susitvarkysime su situacija, pasitikime Dievu ir sekame juo – nesuprasdami jo, bet vien tik iš savo tikėjimo.

du pasirinkimus: arba pasiduodame, arba pasitikime Dievu. Ir todėl Dievas mūsų klausia: „Kurgi jūsų tikėjimas? Jūs tikite, kad aš esu Visagalis, jūs tikite, kad aš esu gailestingumo Dievas, jūs tikite, kad aš esu meilės Dievas. Juk toks yra tavo tikėjimas! Kodėl tu manimi nepasitiki? Tiesiog atiduokite savo mintis į mano rankas ir pasitikėkite manimi! Aš jus vesiu.“

Iš savo patirties žinau, kad tai tikrai nėra lengva. Mes visada norime paaiškinimų, norime, kad Dievas parodytų mums sprendimą. Taip su manim bus ir ateityje. Tačiau Dievas

Dar kitas klausimas, kurį jis uždavė mokiniams: kartą mokiniai buvo kelyje ir, jiems grįžus į Kafarnaumą, Jėzus jų paklausė: „Apie ką kalbėjotės kelyje?“ (Morkaus 9,33). Šis klausimas sugėdino mokinius. Jiems buvo gėda, nes jie ginčijosi dėl to, kuris iš jų yra didžiausias. Žinoma, kad Jėzus žinojo atsakymą ir jam nebuvo būtina klausiti. Bet jis norėjo, kad jie susivoktų, jog tai nėra geras dalykas.

Toks pat yra ir Jėzaus klausimas savo nuotakai, savo bažnyčiai: „Apie ką jūs kalbate pakeliui į dangiškąją Jeruzalę?“ Turėtume rimtai apmąstyti šį klausimą. Broliai ir seserys, apie ką mes kalbame? Su partneriu, šeimoje,

Krašto apaštalo padėjėjas Robert M. Nsamba buvo pakviestas patarnauti (kairėje) Šventosios Vakarienės šventimas (viršuje)

bažnyčioje galime kalbėti apie bet ką, bet kaip kalbame apie bažnyčią? Kaip kalbame apie tarnybos brolius? Kaip kalbame apie savo brolius ir seseris? Ar mes kalbame apie Dievą? Kaip apie jį kalbame? Tai, kaip mes išreiškiame save ir mūsų pokalbių turinys lemia atmosferą mūsų partnerystėje, šeimoje, bendruomenėje. Todėl labai svarbu aiškiai suprasti, apie ką kalbame. Vaikai girdi, apie ką mes kalbame, ir įsimena. Taigi būkime atsargūs ir sutelkime dėmesį į teisingus dalykus. Pakeliui į dangiškąją Jeruzalę paanalizuokime klausimą: „Apie ką mes kalbame?“

Leiskite atsakyti į dar vieną Viešpaties Jėzaus klausimą: Jėzus priėjo prie Pauliaus ir paklausė: „Kam mane persekioji?“ (Apaštalių darbų 9,4). Tai buvo ypatingas klausimas. Jėzus norėjo aiškiai pasakyti: ką darai mano broliams ir seserims, tą darai ir man. Mūsų tėvas užduoda mums tą patį klausimą: „Kam mane persekioji?“ Tikrai neketiname persekioti savo brolių ir seserų. Ne tai Dievas nori mums pasakyti. Užduodamas šį klausimą, jis nori, kad suvoktume, jog tai, ką darome savo artimajam, broliui, seseriai – jo vaikams – darome ir jam.

Leiskite man tai paaiškinti kitaip. Kai nusprendžiame, kaip norime elgtis su savo artimuoju, kai nusprendžiame, kaip norime elgtis su broliu ar seserimi, kaip norime su juo kalbėtis, kaip norime su ja pasielgti, tada neturėtume galvoti

vien apie tai, ką jis ar ji yra padarę. Pirmiausia turėtume pagalvoti, ką Jėzus dėl mūsų padarė, kaip su mumis elgėsi. Tada galėsime nuspręsti, kaip pasielgti su artimuoju. Tavo artimas tave įskaudino ir tu pyksti? Prisimink, kad Jėzus tau atleido! Pagalvok apie viską, ką esi padaręs, o juk Jėzus kiekvieną kartą ateidavo ir sakydavo: „Aš tau atleidžiu!“ Pagalvokite apie tai ir tegul tai veikia jūsų širdyse. O tada nuspręskite, kaip elgsitės su savo artimuoju. Ar esi nusivylęs, kad artimasis pažadėjo tau padėti ir to nepadarė? Ar tau liūdna, kad jis pasakė blogų dalykų apie tave? Sustok prieš sureaguodamas į tai! Pagalvok apie save ir savo elgesį: kiek kartų davei pažadus Viešpačiui ir netesėjai? Kiek kartų burbėjome, kad malda buvo neišklaudyta? Ir kaip jis tada reagavo? Kai tai suvoksime, galėsime nuspręsti, kaip elgtis su artimuoju.

Matote, mieli broliai ir seserys, tai tik keli klausimai, kuriuos mums kelia Šventoji Dvasia. Nešiokimės šiuos klausimus savo širdyse. Jie skirti mūsų išganymui. Jėzaus atsakymas visada toks pat: „Kas beatsitiktų, kur bebūtum, atei! Myliu tave, atleidžiu tau, noriu tave išgelbėti. Sek mane iki pabaigos. Su mano pagalba tu gali tai padaryti.“

Po krašto apaštalo padėjėjo ir krašto apaštalo patarnavimų vyriausiasis apaštalas pasakė: Kur yra tavo Dievas? Šiandien švęsdami Šventąją Vakarienę galime patirti Dievo buvimą.

Šventosios Vakarieniės šventimas (viršuje)
Vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider
ordinavo apaštalus Daniel Ooko Ochogo ir
Cosmas Barasa Wanjala (dešinėje)

Švenčiame Šventąją Vakarienę Jėzaus Kristaus aukai atminti. „Atmink, kad jis buvo nukryžiuotas dėl tavęs!“ Kur šiandien yra Jėzus? Jis užtaria tave prie savo Tėvo sosto su malone ir gerumu. Jis atleidžia tau tavo nuodėmes ir kaltes.

Kur yra Jėzus? Jis yra mūsų tarpe per Šventąją Vakarienę. Kur yra Jėzus? Ar jis stovi šalia tavo sesers ir brolio? Švęsdami Šventąją Vakarienę, kiekvienas iš mūsų matome, kad jis mano artimajam, broliui ir seseriai dovanoja tą pačią malonę ir tą pačią ostiją. Jis man sako: „Aš tau atleidau. Aš tave myliu. Aš suteikiu tau savo kraują, suteikiu tau savo kūną.“

Ir lygiai tą patį jis sako, ir suteikia mano broliui bei seseriai.

Dabar mes žinome, kur yra Jėzus, o jis mūsų klausia: „Kur esate jūs?“ Nedvejokite! Ateikit pas Jėzų, jis nori jums atleisti. Galbūt mintyse ir širdyje buvome šiek tiek atitolę nuo Jėzaus. Grįžkit! Taip, mes trokštame jam tarnauti, taip, mes trokštame juo pasitikėti, kad ir kas benutiktų!

Galbūt mūsų kalbėjimas nebuvo pats geriausias. Žiūrėkime, ką ir kaip kalbame! Galbūt savo brolių ir seserų atžvilgiu turėtume elgtis kitaip. Ateikite, dėka Šventosios Vakarieniės mes galėsime tai padaryti. Iš čia visi pasisemsime reikiamų jėgų.

ESMINĖS MINTYS

- Šventoji Dvasia kviečia mus priartėti prie Dievo, juo pasitikėti ir jam tarnauti.
- Mūsų elgesį su artimuoju nulemia meilė, kurią mums liudija Viešpats.
- Mūsų žodžiai atspindi gėrį, kurį Dievas daro dėl mūsų.

Skelbkime Evangeliją ir vykdykime savo pavedimą

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Apaštalas F.-W. Otten Kybartų bendruomenėje. Patarnauja Kybartų bendruomenės vadovas ganytojas Justinas Povilaitis.

Kybartų NAB bendruomenėje apaštalo F.-W. Otten pamaldos įvyko šeštadienį, lapkričio 20 d. 12.00 val. Tai buvo ypatingos pamaldos, į poilsį išlydėtas bendruomenės vadovas ganytojas Justinas Povilaitis ir naujuoju bendruomenės vadovu tapo evangelistas Edmas Gavėnia. Apaštalą lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov ir krašto evangelistas D. Ezerskis.

Apaštalas F.-W. Otten pamaldas laikė Žodžiu iš Šventojo Rašto: „Ir jis pradėjo jiems kalbėti: „Šiandien išsipildė ką tik jūsų girdėti Rašto žodžiai.“ Visi jam pritarė ir stebėjosi maloningais žodžiais, sklindančiais iš jo lūpų. Ir jie klausė: „Argi jis ne Juozapo sūnus?““ (Lk 4, 21-22).

„Mieli broliai ir seserys“,– kalbėjo apaštalas F.-W. Otten, –„džiaugiuosi, kad galiu šiuo neįprastu laiku, šeštadienį, švęsti pamaldas. Tai yra ypatingos pamaldos Kybartų bendruomenei. Jeigu yra pamaldos, tai yra ir susitikimas su pačiu Dievu, tai yra proga pakelti akis aukštyn į jį. Mes galime atitrūkti nuo kasdienybės, kiekvienas iš mūsų turime savo rūpesčių, darbų, bet dabar galime sustoti ir įsiklausyti į save, sąmoningai atsijungti nuo visų žemiškų dalykų ir pažvelgti į Dievą, įvertinti, kas yra svarbu ir esminga...

Jėzus atėjo, kad skelbtų Evangeliją, atėjo į pasaulį, kad sulaužytų piktojo galią ir valdžią, kad panaikintų nuodėmės pasekmes, nes nuodėmė skiria žmogų nuo Dievo. Jėzus

atėjo, kad atsigręžtų į tuos, kurie buvo palikti, atstumti ir užmiršti. Jis siūlo Evangeliją visiems: ir vargšams, ir turtingiems, dideliems ir mažiems. Taip pat ir tiems, apie kuriuos niekas nepagalvoja – atstumtieji, atskirtieji, kurie yra visuomenės pakraščiuose. Jėzus atėjo, kad skelbtų Evangeliją vaikams, moterims, kurios to laikotarpio visuomenėje buvo nereikšmingos. Atėjo skelbti Evangeliją visiems. Tačiau šita žinia Nazarete nebuvo išgirsta, tas, kuris atnešė šitą žinią nebuvo išgirstas. Jėzus tęsė savo kelią ir atnešė didžiąją auką. Ir iš to atsirado šis didelis kūriny – krikščionybė. Kai Jėzus paliko Žemę, savo pavedimą jis perdavė apaštalams: eiti į visą pasaulį, atsigręžti į tuos, kurie yra nelaimingi, diskriminuojami ir užmiršti, pasiūlyti Evangeliją kiekvienam. Šiandien yra lygiai taip pat, kaip ir anuomet, kai vieni paniekina ir nepriima, sakydami, kad turi viską, ko jiems reikia, tai ir Dievas jiems nereikalingas. Kaip ir tada, apaštalai turi pavedimą skelbti Evangeliją, ir, deja, ne kiekvienas tai priima. Taip bus ir ateityje – apaštalai skelbs šitą žinią, kol Jėzus vėl ateis.

Šitame žodyje mes visi esame užkalbinami, kaip Evangelijos skelbėjai, kaip pakrikštyti krikščionys turime tą pavedimą atlikti kalbėjimu ir darbais: kad būtume vienas dėl kito, kaip bendrystė; esame tikėjimo bendruomenė, kur vieni meldžiasi už kitus. Dievui visi žmonės yra vienodi, tik mes, žmonės, skirstome ir svarstome, kas ko vertas. Mes turime kalbėti apie tai, kad Dievas myli kiekvieną. Evangelijos

Apaštalas F.-W. Otten sveikina naująjį Kybartų bendruomenės vadovą Edmą Gavėnią.

skelbimas, tai reiškia neturėti išankstinių nuostatų ir būti atviriems visiems žmonėms.“ Apaštalas užbaigė pamokslą sakydamas: „Tad skelbkime Evangeliją ir vykdykime savo pavidimą.“

Apaštalas F.-W. Otten pakvietė prie altoriaus patarnauti išleidžiamą į poilsį Kybartų bendruomenės vadovą ganytoją Justiną Povilaitį.

„Širdingai dėkoju, mielos seserys ir mieli broliai, kurie ne tik lūpomis, bet ir širdimi prisidedate prie mūsų, kaip Dievo tarnų, kelionių, Žodžio skelbimo ir žemiškojo gyvenimo mūsų šeimose, mūsų artimųjų tarpe. Ačiū jums visiems, kad šiuos 30 metų lydėjote mane, ne tik Dievo vaiku vadinamą, bet ir tarnystę nešantį, kuriuo pasitikėjo Dievas, kad galėčiau skelbti Evangeliją. Jūs visi esate mūsų širdies dalelė, mūsų širdies šiluma, mūsų gyvenimo dalelė. Jūs žydite mūsų širdyse, mes nenustojame spindėti savo meile, kurią dangiškasis Tėvas pasodino į mūsų širdis. Aš atsimenu pradžią, kai apaštalas A. Brinkmann ir kunigas H. Barkowsky atsirado mano namuose, atrodo netikėtai, atrodo nežinia iš kur, bet jų tikslas buvo parinkti Dievui vyrus, kurie galėtų nešti Dieviškąją šviesą į pavargusių, nusiminusių, nusivylusių žmonių širdis. Gerasis Dievas nepagailėjo man susitikimų su jumis. Prieš pamaldas aš apgalvojau, kur buvau, kur Dievas mane kvietė. Aplankiau visas Lietuvos NAB bendruomenes, tik vienoje neteko būti. Aš sutikdavau žmones niekad nematytus, nieko apie juos negirdėjęs, aš juos apkabindavau, ne visi tai suprastavo, vieni atšokdavo, kiti atsargiai tai priimdavo. Vėliau jie pripažindavo ir sutikdavo kaip tikėjimo brolių, kaip tarną,

kuris atsikėlęs naktį važiuodavo į maldos namus, nesvarbu kuriam Lietuvos krašte. Tą visą kelią stebėjo ir lydėjo dangiškasis Tėvas, ne mane vieną, bet mus visus. Aišku, nepraėjo mūsų gyvenimas be sunkumų, be rūpesčių, be skaudulių. Ne geležinė sveikata keldavo rūpesčių mano žmonai ir šeimai. Ačiū jums, miela šeimyna. Telaimina jus Dievas už jūsų rūpestį, meilę ir maldas,“ – kalbėjo ganytojas J. Povilaitis.

Išlydėdamas į poilsį ganytoją J. Povilaitį apaštalas F.-W. Otten padėkojo už ilgametę tarnystę, naujam Kybartų bendruomenės vadovui E. Gavėniai palinkėjo sėkmės ir Dievo palaimos.

Pamaldose dalyvavo tarnybos broliai ir tikintieji iš Klaipėdos, Kretingos, Šilutės, Šiaulių, Kauno ir Panevėžio NAB bendruomenių.

Adventinė popietė Šiaulių bendruomenėje.

Šviesos, šilumos, vilties ir gyvybės slenkstis

Pirmąjį Advento sekmadienį lapkričio 28 d. pamaldas Šiaulių bendruomenėje laikė kunigas Darius Balodis Žodžiu iš Evangelijos pagal Luką: „Šlovė Viešpačiui, Izraelio Dievui, kad aplankė savo tautą ir atnešė jai išvadavimą! Išvaduotiems iš priešų rankos, be baimės jam tarnauti per visą gyvenimą šventumu ir teisumu jo akyse“ (Lk 1, 68, 74-75). Po pamaldų Adventinėje popietėje „Šviesos, šilumos, vilties ir gyvybės slenkstis“ koncertavo Šiaulių Parkinsono draugijos ansamblis „Gaida“ (vadovas J. Gavenauskas). Zita Vaidilienė visos Šiaulių Parkinsono draugijos vardu dėkojo už galimybę koncertuoti bažnyčioje, už puikų dainininkų sutikimą, džiaugėsi, kad koncertas pavyko, kad susirinkusių klausytojų buvo nemažai ir linkėjo visiems sveikatos bei gražių ateinančių švenčių.

| Dievui viskas įmanoma

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Apaštalas F.-W. Otten Kretingos bendruomenėje. Apaštalas F.-W. Otten sveikina Kretingos bendruomenės vadovo pavaduotoją M. Vasiliauską.

Lapkričio 21 d. apaštalas F.-W. Otten laikė pamaldas Kretingos bendruomenėje. Apaštalą lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov ir krašto evangelistas D. Ezerskis.

Pamaldoms apaštalas paėmė Žodį iš Šventojo Rašto: „Mokiniai dar labiau nustebo ir kalbėjosi: „Kas tada galės išsigelbėti? Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: „Tai neįmanoma žmonėms, bet ne Dievui: Dievui viskas įmanoma““ (Mk 10, 26-27).

Pamokslo pradžioje apaštalas F.-W. Otten kalbėjo apie Jėzaus meilę žmonėms. „Labai gera yra pradėti pamaldas giesmės žodžiais „Dieve, noriu tave mylėti.“ Tai yra mūsų širdies gelmėse: „Jėzau, mylėti tave labiau.“ Mes suprantame, kad šita meilė yra mūsų gyvenimo pagrindas. Tik iš meilės Jėzus atėjo į Žemę, kad nugalėtų nuodėmę, tik iš meilės

jis pasiaukėjo. Taip ir mes norime labiau mylėti...“ Toliau apaštalas priminė epizodą iš Evangelijos, kada Jėzus pasakė, jog „Dievui viskas įmanoma“, kai mokiniai stebėjosi, kas gi gali pakliūti į Dievo karalystę. Kaip būti tokiu tobulu, kaip Dievas? Visų pirma reikia tobulai tikėti, pilnai išnaudoti Jėzaus malonę per sakramentus, pilnai ir visada atleisti. Taip, tai labai sunku. Dar labai svarbu būti bendrystėje, būti, kaip vienas ir visiškai pasitikėti Dievu.

Prie altoriaus patarnavo vyskupas A. Strelčiūnas, kuris priminė, kaip „Dovydas stojo į kovą su Galijotu, kuris atrodė ypatingai stiprus. Tačiau Dovydas turėjo visišką pasitikėjimą Dievu ir nugalėjo. Taip ir Dievas nori iš mūsų tokio tikėjimo.“

Apaštalas F.-W. Otten bendruomenės vadovo pavaduotoju paskyrė kunigą Manfredą Vasiliauską.

Pamaldose dalyvavo tikėjimo broliai ir seserys iš Klaipėdos, giesmėms akomponavo A. Kolakauskienė ir klarnetu grojo ganytojas poilsyje B. Jomantas.

JOKŪBAS GUDRUMU LAIMI PIRMAGIMIO PALAIMINIMĄ

PAGAL PRADŽIOS KNYGĄ 25,29–34, IR 27

Esavas ir Jokūbas yra dvyniai. Vyresnysis Esavas yra rusvos spalvos, o jo oda visa gauruota, tarsi padengta kailiu. Jis yra medžiotojas ir klaidžioja po laukus. Jokūbo oda yra plika. Jis mieliau pasilieka prie palapinių. Izaokas, jų tėvas, ypač myli Esavą ir mėgsta valgyti jo sumedžiotą žvėrieną. Kita vertus, Jokūbas yra mylimiausias motinos Rebekos sūnus.

Vieną dieną Jokūbas pagamina lęšių sriubą ir tuo metu Esavas pareina iš laukų. Jis yra pavargęs ir nori, kad Jokūbas įpiltų jam sriubos. Tačiau Jokūbas sako: „Parduok man pirmiau savo pirmagimystę.“ Esavas jam atsako: „Mirštu iš bado, kas man iš tos pirmagimystės?“ Jam nerūpi pirmagimio teisė. Esavas iškeičia pirmagimystę į valgį ir Jokūbas paduoda jam duonos bei lęšių sriubos. Kai Izaokas pasensta ir jo

akys nusilpsta, jis pasišaukia Esavą, savo vyresnįjį sūnų. Izaokas jam sako: „Aš pasenau ir nežinau, kada mirsiu. Paimk strėlę ir lanką, eik į lauką ir sumedžiok man žvėrienos. Pagamink man tokį valgį, kokį aš mėgstu, ir atnešk man. Kai suvalgysiu, norėsiu tave palaiminti.“

Rebeka girdi šiuos žodžius. Kai Esavas išeina į lauką medžioti žvėrienos, Rebeka pasivedėja Jokūbą į šalį ir pasakoja jam, ką išgirdo. Ji siunčia Jokūbą prie kaimenės ir leidžia parnešti du geriausius ožiukus. Iš jų ji nori pagaminti tėvui tokį patiekalą, kokį jis mėgsta. Jokūbas turėtų jį nunešti tėvui, kad šis palaimintų jį, o ne brolių. Jokūbas sako mamai: „Mano brolis Esavas yra gauruotas, o aš plikas. Jei tėvas mane palies ir supras, kad noriu jį apgauti, jis mane prakeiks, o ne palaimins.“ Mama atsako: „Daryk, ką tau sakau.“ Jokūbas parneša ožiukus mamai ir ji gamina tai, kas

patinka tēvui. Tada ji aprenģia Jokūbā šventiniais Esavo drabužiais ir rankas bei plikā kaklo daļi apdengia ožiukų kailiais. Ji paduoda jam gardujj valgj su duona.

Jokūbas atneša visa tai tēvui.

Šis jo klausia: „Kas tu esi?“

Jokūbas atsako: „Aš Esavas, tavo pirmagimis sūnus. Padariau tai, kā man liepei. Eikš, atsisēsk ir suvalgyk mano pagamintos žvērienos bei palaimink mane.“

Izaokas klausia sūnaus: „Kaip taip greitai suradai žvērj?“

Jis atsako: „Viešpats, tavo Dievas, suteikē man laimē.“

Tada Izaokas leidžia Jokūbui prieti ir apčiupinēja jį, kad išsiaiškintų, ar jis tikrai Esavas. „Balsas yra kaip Jokūbo, o rankos – kaip Esavo“, – sako jis. Jis neatpažįsta Jokūbo, nes jo rankos gauruotos kaip Esavo.

Izaokas valgo ir geria. Jis apkabina Jokūbā. Užuodžia Esavo drabužių kvapā ir jį palaimina: „Žiūrēk, mano sūnaus kvapas panašus j lauko, kurj Viešpats palaimino, kvapā. Tėduoda tau Dievas iš dangaus ramos ir žemės derlingumo, apsčiai grūdų bei vyno. Tegul tautos tau tarnauja. Valdovu būk savo broliams ir tesilenkia tau tavo motinos sūnūs. Tėbūna prakeiktas, kas tave keikia,

tėbūna palaimintas, kas tave laimina!“

Kai tik tėvas ištaria palaiminimą ir Jokūbas išeina, Esavas grįžta iš medžioklės ir taip pat ruošia valgj. Paruošęs jis eina pas tėvā.

„Kas tu būsi?“ – klausia Izaokas.

Jis atsako: „Aš esu Esavas, tavo pirmagimis sūnus.“

Izaokas išsigandęs klausia jo: „Kur yra medžiotojas, atnešęs man maisto, kurj kā tik suvalgiau ir kurj palaiminau? Jis liks palaimintas.“

Išgirdęs šiuos žodžius, Esavas garsiai pravirksta ir labai nuliūsta.

Jis taria tēvui: „Palaimink ir mane, tėve! Ar negali palaiminti ir manę?“

Bet Izaokas atsako: „Atėjo tavo brolis ir atėmė tavo palaiminimą.“

Jokūbas turi bėgti nuo Esavo įtūžio

SVEČIUOSE PAS VERAŲ SINGAPŪRE

Mano vardas Vera Chloe, aš su savo tėvais gyvenu Singapūre. Singapūras yra nedidelė valstybė Pietryčių Azijoje. Tai finansų centras ir gerai žinoma turistų lankytina vieta.

Gimiau Naujosios apaštalių bažnyčios tikinčiųjų šeimoje 2011 m. gruodžio 1 d., mano tėvas yra vardu Gary, o mama – Nesil. Aš juos abu labai

myliu. Mano tėvas yra kunigas; jis taip pat dirba banke. Mano mama padeda klientams, gauti leidimus įvažiavimui į Europos šalis.

Prieš pat septintąjį gimtadienį tėvai man padovanojo triušį. Tai geriausia dovana, kurią aš kada nors esu gavusi. Pavadinau jį Rainbow (=vaivorykšte), nors jis ne spalvotas, o rudas ir baltas.

Aš lankau mergaičių mokyklą. Darbo dienomis su tėvais važiuojame tuo pačiu autobusu, su tėčiu išlipame netoli mokyklos ir toliau einame į mokyklą pėsčiomis. Prieš prasidedant pamokoms, kartu papusryčiaujame prie mokyklos vartų.

Mokykloje kalbame apie skirtingas kultūras ir esame raginami šventinėmis dienomis vilkėti tautinius drabužius, o ne mokyklinę uniformą. Kinų Naujųjų metų proga šiais metais vilkėsiu savo tautinį drabužį „CheongSam“.

Gyvename ramioje kaimynystėje. Mūsų bute yra trys miegamieji ir nors aš turiu savo kambarį, man labiau patinka miegoti su tėvais. Vakare prieš eidami miegoti kartu pasimeldžiame, šiek tiek pasišnekučiuojame ir pasakome vieni kitiems „labanakt“.

Pamaldos vyksta viešbutyje. Ten mūsų bažnyčia kiekvieną sekmadienį nuomoja konferencijų salę pirmame aukšte. Anksčiau buvau vienintelis vaikas bažnyčioje. Džiaugiuosi, kad per pastaruosius dvejus metus prie mūsų prisijungė dar penki vaikai; dabar kiekvieną sekmadienį vyksta sekmadieninės mokyklėlės užsiėmimai.

Vieną šių metų šeštadienį nuėjome į netoliese esantį prekybos centrą ir tėvai nupirko man smuiką. Mama nori mane išmokyti groti smuiku. Taip pat groju išilgine fleita ir ksilofonu, dainuoju mokyklos chore.

Kartais su mama kartu kepame duoną ar gaminame maistą. Man patinka svogūnų omletas. Retkarčiais man jį iškepa, kai tėvai valgo

ką nors, ko aš nelabai mėgstu, pavyzdžiui, mėsą. Arba prašau mamos pagaminti mano mėgstamiausią patiekalą: ji gamina skaniausius pasaulyje spagečius.

Nuotrauka: ©JenkoAtaman - stock.adobe.com

Bažnyčia sako „taip“ gyvybei

Šeimos planavimas ir kontracepcija iš esmės yra partnerių reikalas. Tačiau bažnyčia siūlo pagalbą apsisprendimo priėmimui. Pagrindinis apsisprendimo kriterijus: nežudyk užsimezgosios gyvybės.

Čia remiamasi Naujosios apaštalu bažnyčios pozicija dėl „žmogaus gyvybės pradžios ir pabaigos“, kuri paskutinį kartą buvo pateikta žurnale „community“ 2021/1 ir 2021/2. Toliau pateikiami teiginiai pirmiausia susiję su atskirų metodų veikimo būdu. Saugumas ir šalutiniai poveikiai čia nedetalizuojami, bet į juos taip pat reikia atsižvelgti.

Šie teiginiai negali pakeisti asmeninės konsultacijos su gydytoju specialistu, juolab, kad tam tikrais atvejais kontracepcijos metodai gali kelti pavojų sveikatai.

Taip pat neatsižvelgiama į skirtingas kultūrinės ir socialines aplinkybes, nuo kurių priklauso metodų pasirinkimas. Be to, ypač kalbama apie tradicinės medicinos metodus. Metodai, kuriems trūksta mokslinio pagrindo, nėra aptariami.

Hormoninės kontracepcijos priemonės paprastai turi keletą veikimo mechanizmų ir įsikiša skirtinguose natūralaus biologinio ciklo taškuose (pvz., slopina ovuliaciją ir neleidžia apvaisinti kiaušialąstei įsitvirtinti).

Visi teiginiai gali būti pateikiami tik remiantis šiuo metu turimomis medicininėmis-biologinėmis žiniomis ir studijų rezultatais.

Kaip veikia metodai

Kontracepcija gali vykti įvairiais būdais. Ovuliacijos slopinimo arba barjeriniai metodai neleidžia spermoms ląstelėms apvaisinti kiaušialąstės (A). Kiti metodai (B) neleidžia vystytis apvaisintai kiaušialąstei. Kai kurių metodų (C) pagrindinis veikimo būdas priklauso nuo taikymo laiko.

Apie pagrindinius kontracepcijos metodų poveikius galite pasiteirauti pas gydytoją specialistą. Pavyzdžiui, galima pasiklausti, ar bus apsaugota nuo apvaisinimo. Informaciją apie pagrindinį kontraceptiko poveikį galima rasti ir gamintojo pateiktame informaciniame lapelyje apie produktą.

(A) Užkirsti kelią apvaisinimui

Ovuliacijos slopinimas

Tiekiant tam tikrus lytinius hormonus (pvz., piliulę, pleistrą ar kitus preparatus, įdedant juos į makštį ar gimdą

(spiralė)), paties organizmo hormonų kontrolė pakeičiama taip, kad ovuliacija nesukeliama.

Tokių veikimo būdą turi ir vadinamieji kombinuotieji, estrogenų ir gestagenų turintys, taip pat kai kurie tik gestagenų turintys kontraceptikai.

Hormoniniai kontraceptikai, kurių pagrindinis poveikis yra slopinti ovuliaciją, turi kitus, antraeilus veikimo būdus, tokius kaip gleivių kamštis gimdos kaklelyje, taip vadinamų gleivinės blakstienų judrumo kiaušintakyje slopinimas ir gimdos gleivinės formavimasis, apsunkinantis kiaušialąstės įsitvirtinimą.

Svarbi pastaba: hormoniniai preparatai yra labai saugūs nėštumo prevencijos požiūriu. Bet būtinos sąlygos yra tinkamas jų naudojimas ir kitų trikdančių veiksnių, tokių kaip vaistų sąveika, sutrikusi absorbcija per žarnyną arba pagreitetes skilimas kepenyse, pašalinimas, nes tai gali susilpninti preparato poveikį arba visai neveikti.

Pastaba dėl žindymo: žindymas taip pat įtakoja paties organizmo hormonų kontrolę taip, kad ovuliacija pasireiškia retai. Tačiau kadangi tai labai nesaugu, negalime kalbėti apie žindymą kaip apie kontracepcijos metodą.

Barjerų sudarymas

Barjeriniai metodai yra tos atsargumo priemonės, kurios neleidžia spermoms ląstelėms ir kiaušialąstėms susijungti. Naudingos tradicinės medicinos praktikos yra šios:

- Prezervatyvas vyrams ar moterims, kuris taip pat yra puiki apsauga nuo lytiniu keliu plintančių ligų.
- Gimdos kaklelio dangtelis arba diafragma (silikono dangtelis priešais gimdos kaklelį).
- Moters sterilizacija (kiaušintakio raištis) arba
- vyro sterilizacija (sėklinių latakų raištis)

Spermoms ląstelių sunaikinimas

Naudojami makšties kremai, žvakutės ar skalavimo skysčiai, kurių sudedamosios dalys po ejakuliacijos turėtų sunaikinti spermatozoidus makštyje. (Pastaba: labai nesaugus metodas, rekomenduojamas tik kartu su prezervatyvais!)

Atstumo laikymasis

Po ovuliacijos kiaušinėlis gali būti apvaisintas tik per kitas 12 (iki 24) valandų. Šiam etapui apskaičiuoti gali būti naudojami įvairūs metodai:

- Kalendorinis metodas („Knaus Ogino“ ovuliacijos nustatymas naudojant ciklo kalendorių)
- Temperatūros metodas (ovuliacijos nustatymas matuojant kūno temperatūrą)
- „Bilingso metodas“ (ovuliacijos nustatymas įvertinus makšties sekreciją)
- Simptominis terminis metodas (temperatūros ir Bilingso metodo derinys)
- Nutrauktas lytinis aktas (coitus interruptus): varpa pašalinama iš makšties prieš ejakuliaciją. (Pastaba: labai nesaugu!)

Ši kontracepcijos rūšis dažnai vadinama „natūralia kontracepcija“. Tokiais būdais nustatytos vaisingos fazės metu partneriai arba susilaiko, arba, pavyzdžiui, šiomis dienomis kontracepcijai naudoja prezervatyvus.

(B) Užkirsti kelią tolesniam vystymuisi

Įsitvirtinimo blokas

Apvaisinimas, t.y. spermos ir kiaušialąstės susijungimas, vyksta kiaušintakyje. Ankstyvasis embrionas per penkias dienas migruoja kiaušintakiu į gimdą. Kad embrionas vystytųsi toliau, jis turi įsitvirtinti gimdos gleivinėje. Tai labai kompleksiškas procesas. Neretai tai lemia ir embriono praradimą natūraliame procese. Kai kurie kontracepcijos metodai neleidžia įvykti šiam įsitvirtinimui. Tada embrionas nebegali vystytis ir miršta.

Be intrauterinių spiralių, kuriose yra vario arba aukso, šie kontracepcijos metodai apima visus hormoninius kontraceptikus, kurių pagrindinis poveikis nėra ovuliacijos slopinimas.

Embriono pašalinimas

Abortas gali užkirsti kelią tolesniam embriono vystymuisi net ir sėkmingai jam įsitvirtinus. Paprastai naudojami šie metodai:

- Nėštumo nutraukimas naudojant mifepristoną (sukelia persileidimą dėl antihormoninio poveikio)
- Chirurginis nėštumo nutraukimas (embriono ar vaisiaus pašalinimas iš gimdos)

(C) Nuo laiko priklausomi metodai

Iš pradžių buvo nustatyta, kad hormoniniai kontraceptikai turi keletą veikimo būdų. A ir B punktuose paminėtuose metoduose galima aiškiai nurodyti pagrindinį veikimo

būdą. Toliau išvardytų metodų veikimo būdas priklauso nuo taikymo laiko. Vien tik ovuliacijos slopinimu negali būti užtikrintas saugumas.

- Trijų mėnesių injekcija: švirkštai, kuriuose yra geltonkūnio hormonų, švirkščiami kas dvylika savaičių. Vertinama kritiškai, nes ovuliacija slopinama tik per pirmąsias keturias ar aštuonias savaites. Vėliau apvaisinimas įmanomas, bet tuo pačiu gali būti sutrikdytas įsitvirtinimas gimdoje.
- Skubi kontracepcija arba „tabletė po to“: vartojant prieš ovuliaciją, ovuliacija nusikelia kelioms dienoms, kad apvaisinimas neįvyktų. Didelė dalis specialistų mano, kad tai yra vienintelis naudojamų medžiagų levonorgestrelis ir ulipristalio acetato poveikis. Jei vartojama po ovuliacijos, „tabletės po to“ yra neveiksmingos. Iš to galima spręsti, kad apvaisintos kiaušialąstės įsitvirtinimui ar tolesniam jos vystymuisi įtakos neturi. Tačiau duomenų bazė, kuria remiasi specialistai, yra dar nepakankama.

Įvertinimas

Vadovaujantis pagrindiniu teiginiu, kad apvaisintos kiaušialąstės neturi būti žudomos, gali būti naudojami visi metodai, kurių pagrindinis veikimo būdas yra užkirsti kelią kiaušialąstės apvaisinimui spermą ląstele.

Būtina atmesti metodus, kuriais siekiama užkirsti kelią embriono įsitvirtinimui gimdoje arba kurie yra panašūs į abortą.

Metodai, kurie užkerta kelią ir kiaušialąstės apvaisinimui, ir tolimesniam apvaisintos kiaušialąstės vystymuisi (nusikelia laiko atžvilgiu), turi būti vertinami kritiškai. Skubioji kontracepcija „tabletė po to“ vertinama labai skirtingai. Ovuliacijos atidėjimas, kaip teigia specialistai, yra neabejotinas metodas. Tačiau kritikai mano, kad turimi tyrimai yra nepakankami ir kelia susirūpinimą.

Naujosios apaštalų bažnyčios pozicija dėl kontracepcijos

Naujoji apaštalų bažnyčia negali pateikti išsamių rekomendacijų šeimos planavimo klausimais dėl skirtingų kultūrų ir individualių aplinkybių. Bendrieji bažnyčios principai yra šie:

- Šeimos planavimas (gimstamumo reguliavimas) iš esmės yra išimtinai sutuoktinių reikalas.

Nuotrauka: ©Wayhome Studio - stock.adobe.com

- Seksualumas santuokoje yra paremtas Dievo valia kaip sutuoktinių meilės vienas kitam išraiška. Žmogus privalo atsakingai ir protingai elgtis šiuo atžvilgiu. Tai taip pat apima sprendimą, ar susituokusi pora nori turėti vaikų, ir kiek jų turėti.
- Gimstamumas gali būti reguliuojamas naudojant kontraceptines priemones ir metodus.
- Bažnyčia neprieštaruoja kontraceptinėms priemonėms, kurių pagrindinis tikslas – neleisti apvaisinti kiaušialąstės. Tačiau bažnyčia atmeta priemones ir metodus, kurie iš esmės užkerta kelią jau apvaisintos kiaušialąstės vystymuisi arba ją sunaikina.
- Apie pagrindinį kontracepcijos metodo poveikį galite pasiteirauti pas savo gydytoją specialistą. Informaciją

apie pagrindinį kontraceptiko poveikį galima rasti ir gamintojo pateiktame informaciniame lapelyje apie produktą.

- Prezervatyvų naudojimas gimstamumo reguliavimui apsaugo taip pat ir nuo ligų, tokių kaip AIDS, perdavimo.

Apibendrinimas

Bažnyčia sako „taip“ gyvybei. Šeimos planavimas yra sutuoktinių reikalas, tačiau bažnyčia atmeta gimstamumo reguliavimo metodus ir priemones, kurių pagrindinis poveikis yra apvaisintų kiaušialąsčių sunaikinimas. Užsimezgasiai gyvybei neturi būti trukdoma vystytis.

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

Apžvalga

- 02.01.2022 Gifhornas (Vokietija)
- 09.01.2022 Kalgaris (Kanada)
- 16.01.2022 Ostermundigenas (Šveicarija)
- 21.01.2022 dar bus patikslinta (Angola)
- 22.01.2022 dar bus patikslinta (Angola)
- 23.01.2022 dar bus patikslinta (Angola)
- 06.02.2022 Kopenhaga (Danija)
- 24.02.2022 Ebuyangu (Kenija)
- 25.02.2022 Meru (Kenija)
- 27.02.2022 Nairobis (Kenija)
- 05.03.2022 Praha (Čekija)
- 06.03.2022 Lincas (Austrija)
- 11.03.2022 Kolombas (Šri Lanka)
- 13.03.2022 Kolombas (Šri Lanka)
- 20.03.2022 Zolingenas (Vokietija)
- 27.03.2022 Gana (Gana)

New Apostolic Church
International

